

Útinapló

Canterbury

2017. július 23 – 2017. augusztus 05.

0. nap

2017. 07. 23. vasárnap, az utazás napja

Kolléganőmmel – aki ugyanabban az időben vett részt egy másik (*Teaching Difficult Learners*) kurzuson – Londonból vonattal érkeztünk Canterburybe. Az Airbnb-n foglalt szállásunkat, mely a vasútállomástól nem messze helyezkedett el, hamar megtaláltuk. Kedvező elhelyezkedése révén közel volt a centrumhoz, illetve 20–25 perc gyaloglásra a Campustól. Az apartman egy középkorú házaspár vendégházában helyezkedett el, külön bejáratú. Még aznap elsétáltunk az egyetem területére, ahol nyitva találtuk a Pilgrims épületét. Néhány tanár, többek között az én kurzusom vezetője, Peter Dyer és a programok szervezője, Julie Wallis éppen bent tartózkodtak, így sikerült személyesen is megismerkedni velük. Nagyon kedvesen üdvözöltek, és hallatlan segítőkészek voltak, mely oldotta a természetes izgalmat.

1. nap

2017. 07. 24. hétfő, első nap az iskolában

Reggel háromnegyed 9-kor találkoztunk a Pilgrims épületében, amely az egyetemi campus területén volt található. 9 órakor az intézmény igazgatója az előadóteremben az összes kurzusban résztvevő számára tartott egy tájékoztatót. Itt lehetőségünk volt megismerni az összes csoportot vezető tanárt, illetve megtudhattuk, hogy a világ mely tájairól érkeztek érdeklődők, és mely országból hányan vesznek részt a képzésben. A házigazdák egy vidám, a Pilgrims életét és jelmondatát bemutató videóval is készültek, amelyből megismerhettük, hogy milyen szellemiséget képviselnek. A „1. relax 2. have fun and ask 3. relax” a teljes kurzus időtartama alatt érvényes maradt.

Szerencsésnek mondhatom magam, mert a kéthetes kurzusomat (*Drama Techniques for the English Classroom*) az ausztrál születésű színész és drámatanár, Peter Dyer vezette, aki személyesen is dolgozott Kaposi Lászlóval, aki a drámatanári szakvizsgám egyik vezető tanára volt.

Peter vezetésével – és a saját csoportom tagjaival – a tízórai szünetig a campus területét fedezhettük fel, illetve ismerkedéssel telt az idő. A tízfős csoportban rajtam kívül 1 horvát, 2 spanyol, 1 szlovák, 1 cseh, 1 holland, 2 olasz, 1 liechtensteini angol szakos nyelvtanár volt.

A félórás délelőtti szünet alatt 10.30–11.00-ig minden alkalommal kávé, teát és aprósüteményt kínáltak.

A második óra 11.00–12.30-ig tartott. Arról beszélgettünk, ki milyen elvárásokkal érkezett, milyen tanítási nehézségekkel küzdünk a mindennapokban, és ezek megoldásához milyen, a gyakorlatban is jól használható módszereket, ötleteket várunk Petertől.

Az ebédszünet minden nap 12.30–14.00 óráig tartott. A campus területén többféle ebédelési lehetőség volt, de az első nap még vittem magammal szendvicset, így azt fogyasztottam el.

Délután 14.00–15.30-ig Peter a kurzus céljával, annak napokra, órákra lebontott tematikájával ismertetett meg bennünket, és tájékoztatott a tanfolyamot záró vizsgafeladat jellegéről is. A nap végére kellően elfáradtam, hiszen én voltam az egyetlen a csoportban, aki nem volt idegennyelv-szakos. Így e nap még nagyobb koncentrációt követelt meg tőlem, de az esetleges nyelvi nehézségeken mind Peter, mind a csoporttársak nagyon előzékenyen átsegítettek. Ekkor már éreztem, hogy a Pilgrims jelmondata – „Ők egy nagy család” – nem csupán szlogen. Valóban végtelenül nagy türelemmel, empátiával, elfogadással találkoztam ott mindenki részéről.

A kurzusokat minden nap 3 választható foglalkozás követte, amelyekről a választást megkönnyítendő részletes leírást olvashattunk a folyosó üvegfalán. Ezekre az ott található lapokon tudtunk külön feliratkozni. Hétfőn kolléganőmmel a „*Biztos vagy a helyes válaszban?*” címmel 20 órakor kezdődő kvízen vettem részt. A vetélkedő címe jó példája volt annak, hogyan lehet egy foglalkozást vonzóvá tenni. A motiváció megteremtéséhez, a figyelemfelkeltéshez nagyon értettek az angol tanárok. A Mojca által gondosan összeválogatott kérdésekre igen gondolkodtató

válaszlehetőségek voltak. Egy-egy témakörhöz 8–10 kérdés tartozott. A kiértékelésnél képek kivetítésével segítette a helyes válaszok rögzítését.

2. nap

2017. 07. 25. kedd

Bemelegítésképpen nyújtó gyakorlatokkal kezdtük a napot. Nagyon tetszett a ráhangolódásnak, stresszoldásnak ez a módja, amely ezután egy alkalommal sem maradt el. Ezután a bizalomjátékok különböző típusait ismerhettük meg, illetve megtapasztalhattuk a testbeszéd szerepét a kommunikációs folyamatban. Párban, kis- és nagycsoportban folyt a foglalkozások menete. A gyakorlati feladatot a tapasztalatok megbeszélése, és rögzítése követte. Nagyon hasznosnak találtam ezeket a személyes élményen alapuló megbeszéléseket, illetve a hozzájuk kapcsolódó ötletelést, brainstormingolást, mert új és új ötleteket hozott ki belőlem, ugyanakkor mások gondolatával, véleményével, tapasztalatával is gazdagodhattam.

Ezen a napon én is, mint még nagyon sokan a csoportomból, az esti ír táncestet választottam. Nem véletlenül. Fergetes hangulatban tanított meg 5 ír (Ceilidh) táncot Ian mester. Sokan videót is készítettek ennek folyamán, így ennek felszabadult, vidám hangulatát több felvétel is őrzi.

3. nap

2017. 07. 26. szerda

A bemelegítés után a testbeszéd tanulmányozásával folytattuk a foglalkozást. Főleg a testtartás került a figyelem középpontjába, majd délután ezekre építve a szóbeli közlés nem verbális eleminek a hatását vizsgáltuk.

Esti programnak a skót estet választottuk. Ezt a skót származású Phil Dexter tartotta. Gyönyörű zenéssel tarkítva mesélt a skót történelemről, hagyományokról, szokásokról, s közben igazi skót viszkivel kínálta a hallgatóságot. Az előadás végén politikai nézeteiket is ismertette, mely szerint ők továbbra is az Európai Unióhoz szeretnének tartozni.

4. nap

2017. 07. 27. csütörtök

A téma a tanár státusza, relevanciája az osztályteremben a tanítási folyamat során. Azt vizsgáltuk, gyakoroltuk, hogy szerepjátékokon keresztül hogy lehet megtervezni a tanítási folyamatot. A délutáni blokkban a helyes légzés és hangképzés gyakorlása zárta a napot.

Ezen a napon mind a délutáni, mind az esti foglalkozáson részt vettem. Az előbbin a magyar származású Fehér Judit a kreativitásról tartott érdekes, elgondolkodtató előadást, a vacsora után pedig a Beatles együttest mutatták be, főleg dalaikon keresztül. Az előadásba közös éneklést iktatott az előadó, sőt a This Boy című szám megjelenítésébe a közönség három tagját is bevonta. A hölgyet, kolléganőmet egy székre ültette, majd mindkét oldalára egy-egy férfit állított. Amikor a dalszövegben felhangzott a „this boy”, akkor a bal oldalán állóra kellett néznie a dal sugallta érzelmeket tükröző arccal, amikor a „that boy”, akkor a jobb oldalán állóra. Nagyon élvezetes jelenetet rögtönöztek ők hárman, amikor csábító, hívogató pillantásokat vetettek egymásra. Ez a játékos feladat megint annak ékes bizonyítéka, hogy nevetve, jól érezve magunkat is lehet készségeket fejleszteni.

5. nap

2017. 07. 28. péntek

A hét utolsó napján a hangsúllyal, a hangszínnel és a helyes intonációval foglalkoztunk. Azt vizsgáltuk, hogy hogyan lehet élővé varázsolni hangjátékkal a szöveget. Peter ezt a száraznak tűnő anyagot is színessé tudta varázsolni azzal, hogy az elsősorban auditív érzékelést igénylő anyaghoz vizuális, kinezetikus érzékelést igénylő feladatokat kapcsolt.

Az ebédszünetben közös piknikelést szerveztek az összes hallgatónak, melyen az egyes kurzusokat vezető tanárok is jelen voltak. Mivel igen szeles idő volt, az eredeti terv módosult, és a kinti helyszín helyett a mi nagy drámatermünkben gyűltünk össze. Hangulatos pokrócokat terítettek a szervezők a szőnyegpadlóra, és a közepén lévő asztalról vehette el mindenki az általa megrendelt szendvicset,

üdítőitalt és friss gyümölcsöt. (Ennek költségeit 5–6 font közötti összeget előző nap kellett befizetni.) Megint megtapasztalhattam, hogy mennyire rugalmasan tudnak alkalmazkodni a változó körülményekhez, és pillanatok alatt kreatívan elő tudják teremteni mindazt, ami egy igazán hangulatos együttléthez szükséges.

A hétfégi piknikhangulat után nehéz volt ráhangolódni az utolsó másfél órás tanítási blokkra, de Peter jó érzékkel olyan feladatokkal készült, amelyek mégsem állítottak bennünket megoldhatatlannak tűnő helyzet elé. A héten hallott rengeteg információ hatására, amelyet órákon és a fakultatív foglalkozásokon hallottunk, kellően elfáradt mindenki. De nem lazíthattunk, mert sietni kellett Canterbury történelmi központjába, ahol 16 órától egy Historic River túrán vettünk részt a Pilgrims szervezésében. A csónakokban fiatal egyetemisták ismertettek meg bennünket a festői szépségű Canterbury történelmével, kultúrájával. A túra után szabadprogram keretében fedeztük fel a belváros nevezetességeit, a Világörökség részét képező katedrális és környékét. A felejthetetlen élményt nyújtó napot a „Canterbury Tales” pubban zártuk. Mindezek után jól jött a hétfégi „pihenés”.

6. nap

2017. 07. 29. szombat – a kirándulás napja

Aktív pihenést terveztünk szombatra. Ezért, hogy minél több nevezetességet megnézhessünk Kent megyében, már előre tájékozódunk a nevezetességekről és a tömegközlekedésről. Így a korai reggeli után - útvonaltervvel a fejünkben – indultunk Herne Bay-be, majd Whitstable-be. Kora délután indultunk Margate városába, de sajnos azon a napon megtapasztalhattuk az angliai időjárás változékonyságát. Miután délelőtt leégtünk, délután a hűvös esőre forduló időben alaposan szétáztunk és megfáztunk. Végül annyira elkezdett esni, hogy kénytelenek voltunk korábban hazaindulni, így le kellett mondanunk Broadstairs, Ramsgate, Sandwich, Dover megtekintéséről.

7. nap

2017. 07. 30. vasárnap

Sajnos az előző nap meghiúsult programok pótlására nem volt időnk, mert a nap nagyobb része költözéssel telt. Ugyanis az Airbnb-nél fél évvel az utazás előtt lefoglalt szállást a tulajdonos két héttel az utazás napja előtt felmondta. Az idő rövideje miatt már két hetet egyhuzamban nem tudtunk lefoglalni, ezért az apartmanból egy tágas loftlakásba költöztünk, mely a vasúti pálya melletti egykori

malom épületéből lett kialakítva. Az új szálláshelyünk is kényelmes volt, tökéletesen megfelelt az igényeinknek. Délután Canterbury belvárosával ismerkedtünk, illetve megnéztük a Canterbury Tales múzeumot. Lenyűgöző, ahogyan interaktívvá, élményszerűvé tudják Angliában varázsolni az információk átadását. Például a múzeumi sétákat mindenki maga tervezheti meg a kapott guide segítségével attól függően, milyen mélységben érdekli őt az adott téma.

8. nap

2017. 07. 31. hétfő

A második hét egyre izgalmasabb feladatokat ígért, hiszen a különböző improvizációs technikákkal ismerkedhettünk meg. A képzelőerő és a fantázia szabadjára engedésével kiváló dialógusok, illetve történetek „íródtak”. Én magam is meglepődtem azon, hogy az ész tudatos kontrolljának kiiktatása, a spontán asszociációs technika milyen ötletes, humoros történeteket eredményez. A nap második felében a megismert módszereket állítottuk az íráskészség fejlesztésének szolgálatába.

Mivel a másfél órás ebédszünet kevés volt ahhoz, hogy lemenjünk a szállásunkra, megebédeljünk, és még időben vissza is érjünk, ezért általában a campus területén található éttermekben, gyorsbüfékben étkeztünk. Viszont mivel maradt még időnk jócskán, a csoporttársakkal, illetve kolléganőmmel beszélünk meg az élményeinket. A felszabadult légkört mutatja az is, hogy jó idő esetén nemegyszer táncoltunk közösen a parkban kolléganőm (aki zumbainstruktor is) vezetésével. Egy ilyen alkalom után tanára, Mike megkérte, hogy tartson egy 5-10 perces zumbát a csoporttársainak is a délutáni órájuk elején. Olyan jól sikerült, hogy a róla készült videót beillesztették a Pilgrims iskola kéthetes turnusunkat záró kisfilmjébe is. Ez ismét a Pilgrims szellemiséget mutatja, azt, hogy milyen kitüntetett szerepet tulajdonítanak a flow-élményhez segítő zenének és táncnak. Peter Dyer is mindig kedvenc zenéivel várt bennünket a foglalkozások előtt, így annak megkezdéséig a közös éneklés megteremtette a pozitív hangulatot, nem is beszélve arról, hogy a jobb agyféltekét is aktiválta, mely köztudottan a képzelőerőért, a kreativitásért, illetve az intuitív gondolkodásért és a holisztikus szemléletért felelős.

9. nap

2017. 08. 01. kedd

A délelőtti foglalkozások első részében azt vizsgáltuk, hogy fényképek, festmények segítségével hogyan tudjuk bátorítani, magabiztossá tenni tanítványainkat, hogyan fokozható ezekkel kreativitásuk, illetve fejleszhető íráskészségük. A második részben irodalmi szövegek jellembrázolásából kiindulva teremtettünk figurát.

Ebéd után Shakespeare művészetébe vezetett be bennünket Peter, az Ahogy tetszik című darab II. felvonásának 7. színében olvasható Jacques-monológot alapul véve: „All the world`s a stage, / And all the men and women merely players...” A feldolgozás módja meggyőzött arról, hogy nagyon fontos autentikus irodalmi szövegek beemelése a tanítási folyamatba, és arra is jó példát kaptam, hogy egy nehéz irodalmi szöveg is feldolgozható, feldolgoztatható különböző szinteken: kezdőtől a haladóig. Irodalom- és drámatanárként nagyon nagyra értékeltem a kurzusnak ezt a szakaszát.

Délután a fakultatív programok közül Fehér Judit „Egy lépés a kreativitás felé” című foglalkozását választottam. Csíkszentmihályi Mihály tanulmányai alapján összeállított anyag új megvilágításba helyezve igen hasznos és meggyőző volt számomra. Megerősített abban a hitemben, hogy a drámapedagógiának milyen jelentős szerepe van a teljes személyiség fejlesztésében, minden korosztály számára.

10. nap

2017. 08. 02. szerda

A szokásos bemelegítő gyakorlatok után a szerepjátékok újabb változataival ismerkedhettünk meg. Kitüntetett szerepet kapott a maszkhasználat a beszéd-készség fejlesztésének szolgálatában, de a történetépítés még más számos változatát is kipróbálhattuk. Nagyon tanulságos volt számomra megtapasztalni egyrészt azt, hogy a szerepjáték nemcsak a fiatalabb korosztálynál alkalmazható

hatásosan, hanem akár a felnőtteknél is, másrészt azt, hogy a páros vagy a kettős körben való kommunikáció milyen felszabadító erejű. Ha jó, inspiráló a téma, akkor a szégyenlős, visszahúzódó diákok biztosan feloldódnak, megnyílnak, társaikkal kollaborálni fognak. Abban is megerősített ez a munkaforma, hogy mennyi mindent tanulhatnak egymástól a diákjaink, nem szükséges a munkafolyamat minden fázisában a tanári ellenőrzés, felügyelet, mert működik a csoporton belüli dinamika, kommunikáció magától is.

A délutáni foglalkozáson Anthony Gaughan tartott egy nagyszerű előadást a bokszon keresztül a tanítás és tanulás küzdelmeiről.

11. nap

2017. 08. 03. csütörtök

Csütörtökön jutottuk legmesszebb az improvizációs technikákban. Úgy kellett egy adott jelenetben megformálni saját karakterünket, illetve a többiekhez viszonyítva meghatározni saját státuszunkat, hogy a többiekét nem ismertük. Ez hallatlan figyelmet, mérlegelést igényelt a jelenet minden mozzanatában a résztvevőktől, ugyanakkor izgalmas, érdekes, minden képességet megmozgató játék volt.

A nap második felében rendezői alapismereteket kaptunk. Forgatókönyv „mondattöredékei” alapján rendeztünk (és adtunk elő) csoportokban egy-egy mini színdarabot.

Hosszú tanakodás és tervezés után a búcsúvacsorát a Ye Olde Beverlie Pubba szerveztük. Az egész csoport 19 órakor találkozott az étteremben, és egy jóízű vacsora után már mint jó barátok köszöntünk el egymástól. A 9 nap folyamán alkalmazott módszereknek köszönhetően nagyon közel kerültünk egymáshoz, és igazi kis közösséggé formálódtunk, Fájó szívvel vettük tudomásul, hogy véget ért ez a fárasztó, kemény munkát igénylő, de ugyanakkor felszabadító, jó kedvben telő, fantasztikus élményeket nyújtó időszak.

12. nap

2017. 08. 04. péntek

Az utolsó tanítási nap áttekintettük a két hét anyagát, összegeztük a tapasztalatokat. Ezt követően egy drámajátékot, verset vagy monológot kellett mindenkinek bemutatnia.

Elkészítettük az intézmény számára a kért értékelést a munkájukról, és megosztottuk a két hét során készült legjobb videóinkat, fényképeinket a Pilgrims vezetőségével is.

15.30–16.30-ig a nagy előadóteremben, ahol 1. nap fogadtak bennünket, most ott zárták házigazdáink a kurzust. Közvetlenül indulás előtt született meg az ötlet, hogy az egyik, délelőtt bemutatott vers „megrappesített” változatát adjuk elő búcsúajándékként az összes résztvevőnek. Az improvizációk során a hirtelen döntésekhez szokott csoportunk nem sokat tanakodott... Így ezek a percek is feledhetetlenek maradnak számomra. Kis műsorunk után a Pilgrims igazgatója és munkatársai egy vidám összeállítással búcsúztak tőlünk, de kiemelték, hogy ha jól éreztük magunkat, akkor visszavárnak bennünket a következő évben is.

A délután hátralévő részét kolléganőmmel arra használtuk, hogy a Canterbury belvárosán kívül eső részeket is bejárjuk, és elbúcsúzzunk ettől a gyönyörű, történelmi hangulatú kisvárostól.

13. nap

2017. 08. 05 szombat – a csomagolás és az elutazás napja

Korán reggel még gyorsan elmentünk a canterburyi Szent Ágoston-apátságba. A sok program miatt ugyanis két héten keresztül nem tudtunk bejutni oda, hogy megnézzük belülről is a katedrális. Mivel a látogatók számára most sem volt nyitva, egy istentiszteleten vettünk részt, hogy megcsodálhassuk legalább egy részét.

Gyors csomagolás után 11.00 órakor indultunk vonattal vissza Londonba.